

Necròpolis de la Blava

Sant Martí d'Albars

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord del terme municipal
Emplaçament A 450 metres per pista forestal a llevant de la carretera BV-4342, punt quilomètric 2'200

Coordenades:

Latitud: 42.05069
Longitud: 2.07073
UTM Est (X): 423101
UTM Nord (Y): 4655822

Classificació

Número de fitxa 08225 - 58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Segle VII-IX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: A l'interior de la tomba s'hi ha acumulat terra i hi han crescut herbes. La part de la capçalera és la que presenta la màxima profunditat, uns 25 centímetres.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00017
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 29/09/2006 - 02:00

Descripció

Al nord del nucli de la Blava es localitza una tomba antropomorfa, a l'oest del camí ramader sobre un petit monticle rocós. Es tracta d'una tomba de tipologia de banyera, isolada, excavada a la roca, orientada en sentit nord-sud. Presenta capçalera (orientada al nord) i peus arrodonits i amida 180 centímetres de longitud, 40 centímetres d'amplada a la capçalera, 56 centímetres d'amplada de cos i 35 centímetres d'amplada als peus. La tomba es trobava tapada per tres o quatre lloses de tova de 5 centímetres de gruix, de formes irregulars resseguides per un bordó. S'observa a la banda oest de la tomba un rebaixament a la roca que podria haver estat algun tipus d'encaix per les lloses sepulcrales. Actualment es troba destapada i al voltant s'hi observen restes d'aquest material. Es van trobar fragments d'os i de dentadura de l'inhumat, i s'han conservat alguns fragments de la coberta.

Observacions:

Informacions orals apunten a la troballa d'un parell de tombes més a prop d'aquesta, que afloraren en males condicions després d'un remenament de terra en un camp.

Història

Durant l'època alt medieval es troben diversos tipus de tombes repartits una mica per tot arreu, ja sigui de forma isolada, al voltant de masos o d'esglésies. El fet de trobar-se tombes isolades en el món cristià no és d'estranyar i cal emmarcar-ho dins una pràctica d'enterrament més o menys habitual en un espai de frontera, dèbilment organitzat tant a nivell polític com religiós. Aquesta pràctica és anterior al segle XI, ja que és a partir d'aquest període que es generalitzen els cementiris parroquials i monasterials, com a conseqüència d'una major organització territorial del món medieval (RIU:1989)

Bibliografia

RIU, M, L'arqueologia medieval a Catalunya, 1989

